

לקוטים יקרים

כי זהו באמת חידוש גדול שהאדם יהא יכול לדבק עצמו בהשי"ת, כי גופו וכמה וכמה קליפות מפרידים בינו להשי"ת (עיין לקמן סי' ל"ב), שאף על פי שמלא כל הארץ כבודו, מכל מקום הוא מלוכש בכמה דברים טו).

ובדיבור היוצא מפיו יהיה סותר כל המחיצות המבדילים ומפרידים.

ויהיו דבריו דבוקים להשי"ת, דהיינו שירגיש בעצמו שהוא מדבר עמו ית' בביכול, והלואי שיוזכה בכל התפלה לדבר פסוק אחד, או שנים ושלשה תיבות להשם יתברך בענין שזכרתי.

כג

לפעמים מטעה היצר הרע לאדם, ואמר לו שעבר עבירה גדולה אף על פי שאינה אלא חומרא בעלמא, או שאינה עבירה כלל, וכוונתו כדי שיהא האדם בעצבות מכח זה, ויבוטל בעצבותו מעבודת הבורא יתברך.

וצריך האדם להבין הרמאות הזה, ויאמר להיצר הרע איני משגיח על החומרא שאתה אומר לי, שכוונתך לבטלני מעבודת הבורא יתברך, ושקר אתה דובר, וגם אם הוא באמת קצת חטא, יותר יהיה נחת לבוראי שלא אשגיח על החומרא שאתה אומר לי לגרום לי עצבות בעבודתו, אדרבה אעבוד אותו בשמחה, כי זהו כלל גדול כי אין כוונתי בעבודה לצורך עצמי, רק לעשות נחת רוח לפניו יתברך, ואם כן אף שלא אשגיח על החומרא שאתה אומר, לא יקפיד הבורא עלי

רוצה לומר התפלה שהיא עניה שאינו מבקש דבר, והיא עוטפת כל התפלות, ומפרש, הוא שמתפלל שלפני ה' ישפוך שיחו, שידבר עם המלך בעצמו זו כל מגמתו עכ"ל, ועיין ספר תולדות יעקב יוסף (ויגש ד"ה אמנם עיקר, ואתחנן ד"ה מצוה ואהבת), וספר דגל מחנה אפרים בחקותי (ד"ה והשיג).

(טו) קאי על מה שכתב לעיל כיון שרואה המלך שהוא חשוב בעיניו מכל הטובות והתענוגים שבעולם אז גם המלך אוהבו מאד, ואמר כאן שמפני זה אוהבו, כי זהו חידוש גדול שהאדם ידבק עצמו בהשי"ת, כיון שיש הרבה קליפות המפרידים בינו להשי"ת, על כן מי שמדבק עצמו להשי"ת, הוא אוהבו מאד כנ"ל, ואחר כך אמר איך יכולים לבטל הקליפות המפרידים, הוא על ידי דבורים של תורה ותפלה, ואחר כך אמר שבאופן זה יכולים הדבורים לסתור המחיצות המבדילים, שיאמר הדבורים בדביקות להשי"ת.

גם י"ל שקאי על סוף ד"ה הקודם שמבקש ומתחנן שיוזכה לשפוך שיחו לפניו יתברך, כי זה טובה לו מכל הטובות, ומפרש למה בקשתו כל כך על זה, מחמת כי כמה קליפות מפרידים בינו להשי"ת, וקשה מאד לדבק עצמו בהשי"ת, על כן כל בקשתו שישפוך שיחו לפניו ית', ובוזה יהיה סותר כל המחיצות המבדילים, כי הקב"ה יקבל בקשתו, כי אוהבו מאד כנזכר לעיל במשל, ואחר כך אומר שהדבורים ששופך שיחו לפניו ית' יאמר בדביקות להשי"ת. ויותר נראה שתיבת כי הוא ט"ס, וצריך להתחיל זהו חידוש גדול, והוא ענין בפני עצמו, ואין לו שייכות להקודם.